

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: **R. V.**
zastoupený JUDr. Radkem Bechyně, advokátem
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje,**
se sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 3. 2019 č. j. MSK 14477/2019, sp. zn. DSH/3080/2019/JUR, o dopravním přestupku,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 6. 3. 2019 č. j. MSK 14477/2019, sp. zn. DSH/3080/2019/JUR žalovaný Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy a chytrého regionu rozhodl o odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Krnov, odboru dopravy a silničního hospodářství ze dne 20. 12. 2018 č. j. KRNODO – 95225/2018 sask, sp. zn. DO 7371/2018 sask tak, že toto rozhodnutí změnil ve výroku tím, že se text „...§ 6 odst. 8...“ a text „...a na výzvu policisty jej nepředložil ke kontrole“ vypouští a ve zbytku napadené rozhodnutí potvrdil. Tímto rozhodnutím byl žalobce uznán vinným tím, že dne 10. 6. 2018 okolo 21:14 hod v obci Krnov na ulici Opavská v blízkosti firmy Prowork jako řidič vozidla tovární značky VW Passat rz X se v průběhu silniční kontroly po výzvě policisty odmítl podrobit orientační dechové zkoušce na přítomnost alkoholu a následně se po výzvě policisty odmítl podrobit odbornému lékařskému vyšetření s odběrem biologického materiálu ke zjištění, zda při řízení vozidla nebyl ovlivněn alkoholem. Tímto jednáním žalobce porušil ust. § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), čímž úmyslně spáchal přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. d) téhož zákona. Dále byl žalobce uznán vinný tím, že dne 10. 6. 2018 okolo 21:14 hod v obci Krnov na ulici Opavské v blízkosti firmy Prowork jako řidič vozidla tovární značky VW Passat rz X jedoucí ve směru jízdy k obci Opava neměl u sebe řidičský průkaz a na výzvu policisty jej nepředložil ke kontrole. Tímto jednáním žalobce porušil ust. § 6 odst. 7 písm. a), § 6 odst. 8 zákona o silničním provozu, čímž z nedbalosti spáchal přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona. Za uvedené přestupky mu byl uložen správní trest pokuty ve výši 26 000 Kč a správní trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 12 měsíců. Tímtež rozhodnutím byl žalobce zavázán zaplatit náklady správního řízení paušální částkou ve výši 1 000 Kč.
2. Žalobce podal prostřednictvím svého právního zástupce proti shora uvedenému rozhodnutí včasnou žalobu. V ní namítal, že podle napadeného rozhodnutí byl zastaven policejní hlídkou, přičemž svědci (poznámka soudu zřejmě mínění policisté) uvedli, že jej osobně znají a to z jeho minulosti a někteří jej znají velmi dobře. Správní orgány „naprosto nevyloučily možnost podjatosti svědků“, na což žalobce upozorňoval již v podaném odvolání. Tuto žalobní námitku dále právní zástupce v žalobě rozvedl následujícím způsobem: „Správní orgán nevyloučil možnost podjatosti svědků, tedy zasahujících policistů, kdy obviněný zasahující policisty zná a není tedy možné vyloučit stav, kdy známost policistů a obviněného může vést v některých případech k takovému jednání a v jiných případech mohou vyvolat v policistovi subjektivní přesvědčení, že určité skutečnosti viděl, ač se nestaly, anebo naopak neviděl, ač se staly. Taková situace nebyla jakkoli přezkoumatelně vyloučena“. Dále je v žalobě v tomto směru uvedeno, že: „Z popisu přestupkového jednání také není zjevná jednoznačná odpovědnost za přestupek. V rámci svědeckých výpovědí sice zazní, že žalobci mělo být sděleno, čehož se dopouští, kdy mu toto bylo sděleno jen ústně, a to s ohledem na výše uvedené pochybnosti ohledně nezájatosti svědků nepovažuje žalobce za poučení dostatečné tak, jak se mu mělo dostat, aby mohl posoudit svou situaci a případně se ani nedopustit protiprávního jednání“. V další části žaloby nazvané „Neprokázání materiálních znaků přestupku“ vytýkal žalobce žalovanému, že se nezabýval naplněním materiálních znaků přestupku, který mu byl kladen za vinu, kdy „nebyl tento spáchán ani po formální stránce, kdy ovšem i materiální znaky v tomto hrají svou roli“. Jestliže žalovaný konstatoval, že mělo dojít k závažnému porušení veřejného zájmu spočívajícího v tom, aby se na pozemních komunikacích

pohybovalo co nejméně množství řidičů, kteří mohou svým jednáním ohrozit ostatní účastníky silničního provozu, pak v případě žalobce nelze nic takového spatřovat, „když přítomnost jakékoliv návykové látky nebyla prokázána či alkoholu, a žalobce nebyl v pozici, kdy by postup policie byl nucen strpět, a tedy ke spáchání přestupku nedošlo“.

3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné.
4. Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 3. 2019 č. j. MSK 14477/2019, sp. zn. DSH/3080/2019/JUR a z připojeného správního spisu žalovaného téže spisové značky, jakož i ze správního spisu Městského úřadu Krnov, odboru dopravy a silničního hospodářství sp. zn. DO-7371/2018-sask a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ustanovení § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného v souladu s ustanovením § 75 odst. 1, 2 s. ř. s.
5. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu správního orgánu I. stupně vzal v daném případě krajský soud za prokázány následující skutečnosti:
 - z oznámení přestupku ze dne 10. 6. 2018 adresovaného Městskému úřadu v Krnově, odboru dopravy a silničního hospodářství, že žalobce je podezřelý z přestupku na úseku bezpečnosti a plynulosti silničního provozu podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o provozu na pozemních komunikacích a podle § 5 odst. 1 písm. f) téhož zákona a dále podle § 125c odst. 1 písm. k) citovaného zákona a podle § 6 odst. 7 písm. a) téhož zákona tím, že dne 10. 6. 2018 v době od 21:09 hod do 21:14 hod řídil nejméně po ulici Vaškova SPC Opavská, Říční okruh a zpět na ulici Opavská v Krnově osobní motorové vozidlo VW Passat rz X, přičemž byl hlídkou obvodního oddělení Policie ČR Krnov na ulici Opavská v Krnově poblíž firmy Prowork zastaven v 21:10 hod a kontrolován. Žalobce byl hlídkou policie vyzván k provedení dechové zkoušky na přítomnost alkoholu v dechu, což odmítl. Poté byl vyzván k provedení lékařského vyšetření spojeného s odběrem biologického materiálu, což rovněž odmítl. Uvedeného dne v 21:20 hod mu byla zakázána další jízda. Řidičský průkaz mu na místě nebyl zadržen, jelikož jej při řízení neměl u sebe;
 - z úředních záznamů vyhotovených dne 10. 6. 2018 policisty obvodního oddělení Policie ČR Krnov, že dne 10. 6. 2018 od 19 hod prováděli společně běžný výkon služby, v rámci které provedli kontrolu žalobce, jelikož na pohled hlídky jel znatelně vyšší rychlostí, než je povolena rychlost v obci. Žalobce byl vyzván k předložení dokladů potřebných k provozu a řízení motorového vozidla, přičemž předložil osvědčení o registraci vozidla a zákonné pojištění, tzv. zelenou kartu. Policii sdělil, že řidičský průkaz a občanský průkaz u sebe nemá, neboť tyto doklady nechal doma. Sám od sebe vystoupil před vozidlo, z jeho úst šel cítit silný zápach po alkoholu, měl tupý výraz, nejistý postoj a chůzi a jeho reakce a odpovědi na dotazy byly zpomalené. Následně byl vyzván k odbornému měření ke zjištění alkoholu v dechu přístrojem Dräger, kterému se odmítl podrobit bez udání důvodu. Poté byl vyzván k provedení lékařského vyšetření spojeného s odběrem biologického materiálu, což rovněž odmítl. Zároveň byl poté vyzván k provedení orientační zkoušky pro detekci drog ze slin, čemuž se podrobil dobrovolně a tento test byl vyhodnocen jako negativní. Na místě kontroly bylo policisty sepsáno oznámení o přestupku, které si žalobce měl možnost přečíst a bylo mu hlasitě přečteno. Toto oznámení bylo žalobcem dobrovolně podepsáno

s tím, že se k věci odmítá vyjádřit. V době zastavení vozidla seděl na místě spolujezdce řidiče P. K., který uvedl, že vyjeli z ulice Vaškova na SPC 9. května, Opavskou, Říční okruh, otočili se poblíž autobusového nádraží na kruhovém objezdu zpět na ulici Říční okruh, ulici Opavskou, kde byli policisty zastaveni. Dále uvedl, že chtěl vozidlo od žalobce koupit, tak se jeli projet. K dalšímu se odmítl vyjádřit. Z oznámení přestupku ze dne 10. 6. 2018 sepsaného na místě kontroly, že toto oznámení je vlastnoručně podepsáno žalobcem, který se k vytýkanému přestupku nevyjádřil a v kolonce „poznámky“ je uvedeno, že žalobci řidičský průkaz nebyl na místě zadržen, jelikož jej neměl u sebe;

- z protokolu o ústním jednání před správním orgánem I. stupně ze dne 20. 9. 2018, že se k tomuto jednání nedostavil ani žalobce ani jeho právní zástupce. Při tomto jednání byli jako svědci vyslechnuti zasahující policisté. Svědek F.Š. uvedl, že dne 10. 6. 2018 měli směnu společně s M.P. a L. M., šlo o směnu noční. Jeli přes Říční okruh a kolem nich přejel VW Passat vyšší rychlostí, než je v obci povoleno. Když vozidlo zastavili, L. M. vyzval řidiče – žalobce, aby předložil doklady; ten však předložil pouze ORV a zelenou kartu. Sdělil, že řidičský průkaz a občanku si zapomněl. Svědek uvedl, že řidiče znali z místních osobních znalostí, protože se s ním setkávají častěji. Ztotožnili jej na základě jím sdělených údajů a poté jej vyzvali k podrobení se dechové zkoušce. To žalobce odmítl. Svědek si myslí, že L. M. žalobce poučoval o následcích odmítnutí. Poté jej vyzval k odběru biologického materiálu, což odmítl také. Žalobce měl zpomalené reakce, byl z něj cítit alkohol, měl takový tupý výraz, byl zjevně podnapilý. Ve voze seděl spolujezdec, který byl rovněž zjevně podnapilý. Sdělil jim, že od žalobce chce kupovat auto a proto jej žalobce vzal s tím, že ho svezde a ukáže mu, jak funguje. Následně L. M. poučil žalobce, že se dopouští přestupku tím, že odmítl dechovou zkoušku. Žalobce vypadal, že tomu porozuměl a L. M. vypsál oznámení o přestupku. Řidičský průkaz žalobci zadržen nebyl, protože ho neměl u sebe a byla mu zakázána další jízda. K doplňujícím dotazům svědek opakovaně potvrdil, že žalobce byl vyzván, aby se podrobil dechové zkoušce a lékařskému vyšetření s odběrem biologického materiálu a že svědek M. jej poučil zároveň o tom, jaký trest mu hrozí za odmítnutí vyšetření. Na otázku, jaký je jeho poměr k žalobci svědek uvedl, že jej zná pouze v souvislosti s jinou trestnou činností z minulosti. Osobně žalobce nezná, avšak v rámci své práce byl přítomen šetření v souvislosti s žalobcem.

Svědka M.P. uvedl, že dne 10. 6. 2018 vykonával jako policista službu s kolegou M. a Š. Popsal situaci, kdy zastavili z důvodu rychlé jízdy vozidlo žalobce, kterého zná velmi dobře, protože je to jeho kamarád. Už jak vystupoval z vozidla, bylo vidět, že je zjevně pod vlivem alkoholu. Posléze, když k nim přistoupil, byl z něj cítit zápach alkoholu. Vyzvali jej k předložení dokladů, které u sebe neměl, předložil jen zelenou kartu. Následně byl vyzván k provedení dechové zkoušky ke zjištění alkoholu v dechu, které se odmítl podrobit. K podrobení se této zkoušce jej vyzýval kolega Š. Na to byl kolegou M. vyzván k provedení lékařského vyšetření, což také odmítl. Ve voze s žalobcem byl nějaký pán, který rovněž vystoupil z vozidla a uváděl, že je to jeho vina, že chtěl od žalobce koupit vozidlo a že jej přesvědčil, ať mu ukáže, jak rychle vozidlo jezdí. O následcích odmítnutí dechové zkoušky a lékařského vyšetření byl žalobce poučen. Na dotaz, jaký je jeho poměr k žalobci, uvedl, že jej zná a že se znají od dětství.

Svědék L. M. vypověděl rovněž, že vozidlo žalobce stavěli kvůli vysoké rychlosti. Vyzval žalobce po zastavení k předložení dokladů potřebných k řízení a provozu motorového vozidla. Na žalobci s ohledem na jeho zpomalené reakce bylo vidět, že je nejspíše pod vlivem alkoholu. Žalobce poznal s ohledem na jeho trestnou činnost v minulosti. Na základě jeho výzvy předložil osvědčení o registraci vozidla a zelenou kartu. Občanský průkaz a řidičský průkaz mu předložen nebyl. Žalobce vystoupil z auta a na jeho postoji bylo vidět, že je nejistý a z jeho úst byl cítit zápach po alkoholu. Kolega Š. jej vyzval, aby se podrobil odbornému měření ke zjištění alkoholu v dechu, což žalobce odmítl. Na základě toho jej svědek vyzval k podrobení se odběru biologického materiálu, což odmítl také. S ohledem na to byl žalobce poučen, že v daném případě se jedná o přestupkové jednání, ve kterém mu hrozí jako řidiči jeden až dva roky zákaz řízení a sankce pokuty ve výši 25 000 až 50 000 Kč. Následně bylo sepsáno oznámení o přestupku, které bylo žalobci předloženo k přečtení; žalobce se k němu odmítl vyjádřit, ale svědek si myslí, že jej podepsal. S řidičem seděl ve vozidle nějaký pán, který uvedl, že byli společně na ulici SPC v Krnově, kde si něco vypili a rozhodli se, že půjdou projet vozidlo, jelikož chtěl žalobcovo vozidlo koupit pro svou ženu. Dotazoval se, zda by se věc nedala řešit jiným způsobem než dle zákona. Uvedl, že je to jeho vina, že se jeli projet a vyzkoušet vozidlo. Tento spolujezdec byl také znatelně pod vlivem alkoholu, což svědek usuzuje z jeho reakcí, postoje a komunikace, avšak ne tak moc pod vlivem jako žalobce. K dotazům svědek dále potvrdil, že žalobce byl vyzýván, jak k podrobení se dechové zkoušce na alkohol, tak lékařskému vyšetření s odběrem biologického materiálu. Na dotaz ohledně svého poměru k žalobci uvedl, že jej zná prostřednictvím výkonu svého zaměstnání vzhledem k jeho trestné minulosti.

Součástí správního spisu je rozhodnutí Městského úřadu Krnov, odboru dopravy a silničního hospodářství ze dne 20. 12. 2018 o přestupcích žalobce, blanketní odvolání právního zástupce žalobce proti tomuto rozhodnutí doplněné až po výzvě správního orgánu I. stupně podáním ze dne 21. 1. 2019. O tomto odvolání, jak již bylo shora uvedeno, rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím.

6. Krajský soud považuje za potřebné zdůraznit, že napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů obsažených v žalobě žalobce v souladu s ust. § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Především považuje krajský soud za vhodné poznamenat, že způsob, jakým byla přezkoumávaná žaloba podána, vyvolává pochybnosti o tom, zda je vůbec přezkoumatelná pro nedostatečnou srozumitelnost. Nicméně z první části této žaloby nazvané „Pochybnosti v otázce prokázané viny žalobce“ krajský soud dovodil, že v této části měl žalobce na mysli zpochybnit své obvinění z vytýkaného přestupku se zřetelem k tomu, že správní orgány nevyloučily možnost podjatosti svědků, tedy zasahujících policistů, na kterou žalobce upozorňoval a uváděl tuto skutečnost i v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Podle ust. § 14 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), každá osoba bezprostředně se podílející na výkonu pravomocí správního orgánu, o níž lze důvodně předpokládat, že má s ohledem na svůj poměr k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům takový zájem na výsledku řízení, pro nějž lze pochybovat o její nepodjatosti, je vyloučena ze všech úkonů v řízení, při jejichž provádění by mohla výsledek řízení

ovlivnit. Z tohoto zákonného ustanovení vyplývá, že důvodem podjatosti úřední osoby může být poměr k projednávané věci anebo osobní poměr k účastníkům řízení, či jejich zástupcům, pro který mohou mít zájem na tom, jakým způsobem bude věc řešena, resp. jakým způsobem o ní bude rozhodnuto. V projednávané věci vypověděli slyšení svědci F. Š., M. P. a L. M., že žalobce znají v souvislosti s výkonem svého povolání policistů z jeho minulé trestné činnosti; toliko svědek M. P. uvedl, že žalobce zná již od dětství dobře, protože je to jeho kamarád. Z uvedeného nelze rozhodně dovodit, že by zasahující policisté měli k žalobci takový poměr, pro který by byli podjati a z toho důvodu by jejich svědecká výpověď nemohla být v řízení o přestupku použitelná. Naopak jejich svědecké výpovědi hodnotí krajský soud jako naprosto věrohodné za situace, kdy tito svědci, jakožto zasahující policisté vykonávali svou služební povinnost. Společně s dalšími listinnými důkazy, zejména jednotlivými oznámeními přestupku, oba správní orgány dle názoru krajského soudu dostatečně v této věci zjistily skutkový stav na tolik, aby o něm nebyly žádné pochybnosti. Dospěly tak k závěru, že se žalobce, jako řidič dopustil porušení povinnosti stanovené mu v § 5 odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu, tj. povinnosti podrobit se na výzvu policisty, vojenského policisty, zaměstnavatele, ošetřujícího lékaře nebo strážníka obecní policie vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem. Tímto předpisem je zákon č. 379/2005 Sb., podle jehož ustanovení § 16 odst. 2 orientačnímu vyšetření a odbornému lékařskému vyšetření zjišťujícímu obsah alkoholu je povinna se podrobit osoba, u níž se lze důvodně domnívat, že vykonává činnosti podle odst. 1 pod vlivem alkoholu a dále osoba, u které je důvodné podezření, že přivodila jinému újmu na zdraví v souvislosti s požitím alkoholického nápoje. Spočívá-li orientační vyšetření zjišťující obsah alkoholu v dechu provedené analyzátozem alkoholu v dechu, splňující podmínky stanovené zvláštním právním předpisem, odborné lékařské vyšetření se neprovede. V případě, že osoba tento způsob orientačního vyšetření odmítne, provede se odborné lékařské vyšetření. Z uvedeného tedy vyplývají dva způsoby vyšetření zjišťující obsah alkoholu a to orientační vyšetření a odborné lékařské vyšetření. Obě tato vyšetření ovšem žalobce prokazatelně odmítl, ani jednomu z nich se nepodrobil, není proto pochyb, že se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu, dle kterého fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že k provozu na pozemních komunikacích se v rozporu s § 5 odst. 1 písm. f) a d) odmítne podrobit vyšetření, zda při řízení vozidla nebo jízdě na zvířeti nebyla ovlivněna alkoholem, nebo jinou návykovou látkou. O odpovědnosti žalobce za tento přestupek či o „prokázané vině“ žalobce nemohou být žádné pochybnosti a žaloba je v této části zcela nedůvodná.

7. V další části žaloby žalobce žalovanému vytýkal, že se nezabýval skutečností, zda měl „naplnit materiální znaky daného přestupku, který mu byl kladen za vinu, kdy nebyl tento spáchán ani po formální stránce, kdy ovšem materiální znaky v tomto hrají svou roli“. Žalobce zpochybňoval naplnění materiální stránky jemu vytýkaného přestupku, kterou žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí charakterizoval tak, že mělo dojít k závažnému porušení veřejného zájmu spočívajícího v tom, aby se na pozemních komunikacích pohybovalo, co nejmenší množství řidičů, kteří mohou svým jednáním ohrozit ostatní účastníky silničního provozu. Nic takového podle žalobce v jeho jednání nelze spatřovat, když přítomnost jakékoliv návykové látky či alkoholu u něj nebyla prokázána. K tomu, že se žalobce skutečně dopustil přestupku, odkazuje krajský soud na výše uvedené odůvodnění a dodává, že podle ust. § 5 zákona č. 250/2016 Sb. o

odpovědnosti za přestupky a řízení o nich je přestupkem společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin. Obdobně dřívější zákon o přestupcích č. 200/1990 Sb. vymezoval v ust. § 2 odst. 1 přestupek jako zaviněné jednání, které

porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti a je za přestupek výslovně označeno v tomto nebo jiném zákoně, nejde-li o jiný správní delikt postižitelný podle zvláštních právních předpisů anebo o trestný čin. Materiální stránkou přestupku se podle těchto ustanovení rozumí porušení či ohrožení zájmu společnosti. Zájem společnosti chráněný zákonem o silničním provozu je bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích. Lze tedy naprosto souhlasit se závěrem žalovaného, že materiálním znakem přestupku se rozumí jeho společenská škodlivost, resp. podle dřívějšího zákona porušení či ohrožení zájmu společnosti. Tím, že žalobce naplnil formální znaky přestupku uvedeného v ust. § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu, naplnil tak zároveň i materiální znak tohoto přestupku, neboť z obsahu správního spisu nevyplývala jediná okolnost, která by naplnění materiální stránky tohoto přestupku vylučovala.

8. Z výše uvedených důvodů krajský soud žalobu žalobce jako nedůvodnou v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl, přičemž v této věci rozhodl rozsudkem bez jednání podle § 51 odst. 1 s. ř. s.
9. Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení úspěch neměl a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné prokazatelné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 15. dubna 2020

JUDr. Petr Indráček

samosoudce